

چکیده

مقدمه: خانواده انتروباکتریاسه یکی از پاتوژن های مهم انسانی می باشد که عامل ایجاد عفونت های مختلفی می گردند. از مهمترین باکتری های این خانواده می توان از اشرشیاکولی نام برد. درمان عفونت اشرشیا کلی با آنتی بیوتیک های مختلف صورت میگیرد. بروز مقاومت آنتی بیوتیکی یکی از مشکلات درمان عفونت ایجاد شده با این باکتری می باشد. هدف از این مطالعه بررسی فراوانی عفونت های خون نوزادان توسط باکتری *E.coli* تولید کننده بتالاکتاماز وسیع الطیف در برخی از بیمارستان های رشت است.

مواد و روش ها: پس از جمع آوری ۱۶۳ نمونه بالینی از مراکز درمانی شهر رشت، ایزوله های اشرشیاکولی با روش های استاندارد بیوشیمیایی و آزمایشگاهی تعیین هویت شد. جهت تعیین مقاومت آنتی بیوتیکی سویه ها، حداقل غلظت مهار کنندگی (MIC) به روش ماکرودایلوشن و حضور ژن های کد کننده مقاومت آنتی بیوتیکی SHV و TEM به روش PCR مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها: نتایج آنتی بیوگرام نشان داد هر ۶ سویه مقاوم بودند. در روش ماکرودایلوشن، ۱۰۰٪ نمونه ها مقاوم و میزان MIC= ۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر بود. همچنین نتایج تعیین توالی حضور ژن SHV برای تمام سویه ها و TEM برای ۱ سویه تایید شد.

نتیجه گیری: باتوجه به تفاوت در یک سری از نتایج بررسی فنوتیپی، روش دیسک دیفیوژن، روش قابل اطمینانی جهت تعیین مقاومت آنتی بیوتیکی نمی باشد و تنها جهت غربالگری سویه های مقاوم مناسب است. تایید نهایی این مقاومت به روش ماکرودایلوشن و PCR می بایست انجام شود.

کلیدواژه: اشرشیاکولی، TEM، SHV، PCR